

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Jitky Zavřelové v právní věci žalobců: **a) Ing. F. O., b) J. O.**, oba zastoupeni JUDr. Pavlem Jezlem, advokátem se sídlem Kostelní náměstí 16, Prachatice, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního Stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2025, čj. KUJCK 81378/2025, o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 9. 2025, čj. 57 A 21/2025-20,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobci **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Nejvyšší správní soud se v tomto rozsudku zabýval v jeho judikatuře již opakovaně řešenou otázkou uplatnění jednoměsíční lhůty k podání žaloby proti rozhodnutí stavebního úřadu podle § 306 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona.

[2] Městský úřad Prachatice rozhodnutím ze dne 5. 8. 2024, čj. MUPt/51954/2024, nařídil odstranění stavby – fotovoltaiického zařízení domu čp. 66, L., na pozemku parc. č. X v katastrálním území L. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 9. 7. 2025 toto prvostupňové rozhodnutí částečně změnil tak, že prodloužil lhůtu stanovenou pro odstranění stavby ze 120 dnů na 180 dnů; ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[3] Krajský soud usnesením ze dne 18. 9. 2025 žalobu odmítl. Zdůraznil, že žalobu proti rozhodnutí stavebního úřadu lze podle § 306 odst. 1 stavebního zákona podat jen ve lhůtě jednoho měsíce poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno. Jelikož v projednávané věci bylo napadené rozhodnutí žalobcům doručeno dne 10. 7. 2025, uplynula jednoměsíční lhůta pro podání žaloby dne 10. 8. 2025. Žalobci však svoji žalobu podali až dne 10. 9. 2025, a tudíž opožděně.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobci (stěžovatelé) v kasační stížnosti zpochybňují závěr krajského soudu, že podali žalobu opožděně. Namítají, že k „oznámení rozhodnutí“ ve smyslu § 306 stavebního zákona došlo až v okamžiku, kdy byli seznámeni s napadeným rozhodnutím, nikoli již doručením správního rozhodnutí jejich právnímu zástupci. Podle jejich názoru se má navíc v projednávané věci aplikovat § 330 stavebního zákona, podle něhož se již zahájená řízení dokončí podle dosavadních předpisů. Uplatí se tak i § 72 odst. 1 soudního řádu správního stanovující dvouměsíční lhůtu k podání žaloby. Poukazují konečně na jiné řízení vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích (pod sp. zn. 51 A 15/2024), v němž krajský soud projednal jejich žalobu, kterou žalobci podali též na konci dvouměsíční lhůty a řízení bylo zahájeno přede dnem účinnosti nového stavebního zákona.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[5] Podle § 306 odst. 1 stavebního zákona *žalobu proti rozhodnutí stavebního úřadu, s výjimkou rozhodnutí o přestupku, lze podat do 1 měsíce poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno.*

[6] Lze sice uznat, že citované ustanovení, oproti obecné úpravě lhůty k podání žaloby dle § 72 odst. 1 soudního řádu správního, nekonkretizuje přesný okamžik „oznámení rozhodnutí“. Za ten je však v souladu s § 72 odst. 1 správního řádu nutné považovat den, kdy je účastníkům doručen stejnopis písemného vyhotovení (případně již ústní vyhlášení, jestliže se účastník vzdá nároku na doručení písemného vyhotovení). To odpovídá rovněž konstrukci obecné úpravy lhůty pro podání žaloby ve správním soudnictví, která okamžik oznámení rozhodnutí rovněž vztahuje k doručení písemného vyhotovení (§ 72 soudního řádu správního). Pokud je přitom účastník zastoupen, doručuje se písemné vyhotovení zásadně jen jeho zástupci (§ 34 odst. 2 správního řádu).

[7] Stěžovatelům proto nelze přisvědčit, že lhůta k podání žaloby počala běžet až od okamžiku, kdy je jejich zástupce seznámil s obsahem správního rozhodnutí (tento okamžik navíc stěžovatelé v kasační stížnosti nekonkretizují). Klíčové je, že žalobou napadené rozhodnutí bylo dne 10. 7. 2025 doručeno jejich zástupci. Od tohoto okamžiku tak začala běžet lhůta k podání žaloby.

[8] Důvodná není ani námitka, že se v projednávané věci měla uplatnit obecná dvouměsíční lhůta pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 soudního řádu správního. Stěžovatelé se dovolávají aplikace přechodných ustanovení uvedených v § 330 stavebního zákona; tato úprava se však vztahuje jen na správní řízení, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti nového zákona.

pokračování

[9] Odlišnou situací jsou soudní řízení, která jsou (nově) zahájena až po dni nabytí účinnosti nového stavebního zákona, resp. § 306 odst. 1 stavebního zákona. Nejvyšší správní soud v tomto směru dospěl opakovaně k jednoznačnému závěru, že § 306 odst. 1 stavebního zákona se plně uplatní v případech, kdy bylo správní rozhodnutí vydáno i doručeno žalobci již za účinnosti nové právní úpravy, tj. od 1. 7. 2024 (např. rozsudky NSS ze dne 9. 4. 2025, čj. 1 As 10/2025-34, body 10 až 15; ze dne 9. 4. 2025, čj. 1 As 10/2025-34, bod 21; ze dne 15. 5. 2025, čj. 3 As 254/2024-26, bod 15; či ze dne 15. 5. 2025, čj. 3 As 242/2024-39, bod 20). Právo žalobce podat žalobu proti správnímu rozhodnutí totiž vzniklo až jeho doručením, tedy za účinnosti nové právní úpravy (např. rozsudek NSS ze dne 9. 10. 2025, čj. 21 As 106/2025-25, bod 24).

[10] Popsaný výklad je podpořen rovněž rozhodovací činností Ústavního soudu. Ten v nálezu ze dne 26. 3. 2025, sp. zn. I. ÚS 3241/24, bodě 35, dospěl k závěru, že soudní řízení zahájená až za účinnosti nové právní úpravy se budou touto novou úpravou řídit (shodně např. rozsudky NSS ze dne 4. 11. 2025, čj. 10 As 196/2025-37, body 9 a 11; ze dne 23. 10. 2025, čj. 9 As 150/2025-19, bod 10; nebo ze dne 9. 10. 2025, čj. 21 As 106/2025-25, bod 24). Za problematické Ústavní soud považoval pouze retroaktivní zkrácení již dříve vzniklého práva žalobce podat žalobu ve lhůtě dvou měsíců, tj. v situaci, kdy k doručení správního rozhodnutí došlo ještě za účinnosti staré úpravy.

[11] V nyní posuzované věci je nesporné, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno dne 9. 7. 2025 a doručeno zástupci stěžovatelů dne 10. 7. 2025. K vydání i doručení rozhodnutí žalovaného tedy došlo po 1. 7. 2024, tj. již za účinnosti § 306 odst. 1 stavebního zákona. V souladu s citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu proto nezbyvá než uzavřít, že krajský soud dospěl ke správnému závěru, že se v projednávané věci uplatní „zkrácená“ jednoměsíční lhůta k podání žaloby. Její konec připadl na pondělí dne 11. 8. 2025. Jelikož stěžovatelé podali svoji žalobu až dne 10. 9. 2025, učinili tak opožděně. Krajský soud proto žalobu správně odmítl.

[12] Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatelkou poukazované řízení u Krajského soudu v Českých Budějovicích (vedené pod sp. zn. 51 A 15/2024) není s nyní projednávanou věcí po skutkové a právní stránce srovnatelné. Z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 8. 2025, čj. 51 A 15/2024-69, je zřejmé, že předmětem řízení v dané věci byl přezkum rozhodnutí odvolacího stavebního úřadu vydaného dne 26. 2. 2024. Z informací veřejně dostupných v portálu Ministerstva spravedlnosti *infoSoud* (infosoud.justice.cz) navíc plyne, že toto soudní řízení bylo zahájeno dne 29. 4. 2024. K vydání žalobou napadeného správního rozhodnutí a podání žaloby ve stěžovatelkou odkazované věci (vedené pod sp. zn. 51 A 15/2024) tudíž došlo ještě před 1. 7. 2024, tj. před účinností § 306 odst. 1 stavebního zákona.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Z výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Proto ji podle § 110 odst. 1 věty poslední soudního řádu správního zamítl (výrok I. tohoto rozsudku).

[14] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 soudního řádu správního. Žalobci neměli ve věci úspěch, a proto nemají právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. tohoto rozsudku). Ve věci měl úspěch žalovaný. Tomu však žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Nejvyšší správní soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III. tohoto rozsudku).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. ledna 2026

Tomáš Foltas
předseda senátu